

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Nikola Kolářová**

NÁZEV PRÁCE: ***Integrační procesy v postsovětském prostoru – Rusko jako hlavní aktér/Rusko jako hlavní protivník***

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): Magda Leichtová

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce je na základě teorie hegemoniální stability zhodnotit vliv RF v integračních procesech v postsovětském prostoru. Cíl práce se podařilo v zásadě splnit, mám ovšem trochu pochyby o tom jakým způsobem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Po obsahové stránce mne zajímá trochu podrobněji výběr organizací – například absence nyní tak protěžovaného Euroasijského ekonomického společenství mne trochu překvapuje (byla by to dobrá protiváha té TRACECA, která je v současném vzorku trochu „navíc“). Oceňuji naproti tomu snahu autorky vytvořit si teoretický rámec a hledat podle něj argumenty pro své závěry.

Místy obsahuje práce trochu zarážející tvrzení, která působí tak, že autorka se trochu zamotala ve zkoumané problematice, a která kazí dojem z práce. Na str. 12 tvrdíte, že Ruská federace rozmístila svá vojska na vnějších hranicích SNS, co tím myslíte? Velký zmatek vládne kolem amerických základů ve střední Asii, na str. 38 mají USA základnu v „Kyrgyzstánu v Kantu“, pak v „Kyrgyzstánu v Manas“ a v závěru rovnou v Tádžikistánu, apod.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Formální úprava představuje slabinu práce.

Jazykový projev je silně nevyvážený, od vět, které jsou obtížně srozumitelné (viz str. 21 mé práce prohlášení o zbraních a zbrojních výdajích), po věty velmi kultivované. Bohužel se ukazuje, že v některých případech ony stylisticky obratnější části nejsou úplně zásluhou autorky.

Například na straně 27 je vyznačena část, kde jsem poznala souvětí poskládané z částí mých vět v mé knize, o odstavci dále pak téměř doslovný výňatek z článku na internetu. Nechám na komisi, jak takový postup posoudí, doslovné opisování to není, a to, co jsem objevila, se týká vždy spíše formulací, než informací, jedná se, zdá se mi, spíše o formulační berličku než obsahovou.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Silné stránky práce: samotné téma, které je zajímavé, snaha využít teoretický rámec pro vyvozování závěrů

Slabší stránky: práce se zdroji, stylistika, obsahové chyby

K vysvětlení: výběr organizací

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Doporučuji se studentkou důkladně probrat Keohanovu knihu *After Hegemony* a Snidalův článek *The Limits of Hegemonic Stability*, protože podle mého názoru svůj teoretický úvod postavila spíše než na studiu těchto klasik na Hodulákově DP, kterou uvádím níže – v takovém případě je ovšem nutné navrhnout hodnocení nevyhověla, protože Hoduláka mezi zdroji nepřiznává a předstírá, že pracuje s originálními publikacemi. Ovšem budu ráda, pokud se ukáže, že autorce křivdím a že texty četla a rozumí jim, a pak je možné hodnotit práci podle ostatních bodů tohoto posudku.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Při posouzení falešné práce se zdroji nevyhověla, v opačném případě s ohledem na formální stránku i obsahové nedotaženosti práce celkově spíše dobře.

Datum:

Podpis:

Viz str. 11 textu:

Hodulák – přímé citace z is.muni.cz/th/52791/fss_m/Hegemonie_a_mezinarodni_stabilita.doc:

1/ Jak už jsem se zmínil, původ teorie hegemonické stability se připisuje Kindlebergerovi... Kindlebergerovo pojetí se zjevně zaměřuje především na fungování mezinárodní ekonomiky jako takové a jeho analýza se týká poměrně úzké oblasti vztahů mezi státy

2/ Podle něj stojí teorie na dvou základních tvrzeních. Za první, řád ve světové politice je typicky vytvářen jedinou dominantní velmocí, způsob chování v konkrétních sektorech mezinárodní politiky potom určují mezinárodní režimy, které zajišťují poskytování nezbytných veřejných statků (zde pokus o vlastní větu ústí v podtrženou část, která je nesmyslná)... Druhým hlavním principem je tvrzení, že udržení řádu ve světové politice vyžaduje existenci přetrvávající hegemonie.

...

Samotnou hegemonii Keohane definuje jako převahu státu v materiálních zdrojích, která má čtyři hlavní části. Hegemon musí mít kontrolu nad surovinami, nad zdroji kapitálu, kontrolu nad trhy a musí disponovat konkurenční výhodou v produkci zboží s vysokou přidanou hodnotou.

3/ Hegemonický stát musí disponovat dostatečnou vojenskou silou k tomu, aby ochránil režim mezinárodní politické ekonomie od vpádů nepřátel.

4/ V průběhu odborné diskuze vykryštovaly dva různé typy hegemonie ([odkaz na Snidala 585](#)) Prvním typem je tzv. benevolentní hegemonie, stav kdy hegemon ve svém zájmu prosazuje režim spolupráce výhodný pro všechny státy, které se jeho fungování účastní dobrovolně.

poté následuje v Hodulákově textu zrovna odkaz na „Viz. Keohane, R.: *After Hegemony*, s. 217-239“